

Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
H. SAUGMANDSGAARD ØE
представено на 4 април 2019 година¹

Дело C-686/17

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV
срещу
Prime Champ Deutschland Pilzkulturen GmbH

(Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия))

„Преюдициално запитване — Обща организация на пазарите — Плодове и зеленчуци — Култивирани гъби — Пазарни стандарти — Посочване на страната на произход — Понятие за страна/държава на произход — Страна на прибиране на реколтата — Регламент (ЕО) № 1234/2007 — Член 113а, параграф 1 — Регламент (ЕС) № 1308/2013 — Член 76, параграф 1 — Определения за непреференциалния произход на стоките — Регламент (ЕО) № 2913/92 — Член 23, параграфи 1 и 2 — Регламент (ЕО) № 952/2013 — Член 60, параграф 1 — Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 — Член 31, буква б) — Етапи от производството, осъществени в друга държава членка — Етикетирание на храни — Забрана за етикетирание, което може да въведе в заблуждение — Директива 2000/13/ЕО — Член 2, параграф 1, буква а), подточка i) — Регламент (ЕС) № 1169/2011 — Член 7, параграф 1, буква а) — Член 1, параграф 4 — Член 2, параграф 3 — Допълнителни уточнения“

I. Въведение

1. С настоящото преюдициално запитване Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) поставя четири въпроса относно тълкуването на редица разпоредби от правото на Съюза относно страната на произход на плодовете и зеленчуците, които са предназначени за продажба в прясно състояние на потребителите.

2. Запитването е отправено в рамките на производство за ревизионно обжалване със страни Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV (Сдружение за борба срещу нелоялната конкуренция, наричано по-нататък „Zentrale“) и Prime Champ Deutschland Pilzkulturen GmbH (наричано по-нататък „Prime Champ“) във връзка с иск, с който се цели последното да преустанови предлагането на пазара на култивирани гъби, чиято реколта се прибира в Германия, с етикет „Произход: Германия“.

¹ Език на оригиналния текст: френски.

3. Zentrale счита, че използването от Prime Champ на този етикет, без да се добавят допълнителни уточнения, може да въведе в заблуждение по смисъла на член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13/ЕО² и член 7, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1169/2011³, които забраняват въвеждането на потребителите в заблуждение по отношение на информацията за храните, когато съществени етапи от производството и отглеждането на култивираните гъби не се осъществяват в Германия.

4. В този контекст с преюдициалните си въпроси запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали в съответствие с горепосочената забрана за въвеждане на потребителите в заблуждение от предприятие може да се търси отговорност за това, че е посочило страната на произход на храна без допълнителни уточнения предвид обстоятелството, че съществени етапи от производството на тази храна се осъществяват в други държави членки, въпреки че предприятието не е длъжно да предостави такава информация в съответствие със специалните разпоредби от правото на Съюза относно етикетирването. Според мен не може да се търси такава отговорност.

II. Правна уредба

A. Правото на Съюза

1. Правната уредба в областта на селското стопанство

a) Регламент № 1234/2007

5. Член 113а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1234/2007⁴ предвижда:

„Продуктите от сектор „Плодове и зеленчуци“, които са предназначени за продажба на потребителите в прясно състояние, могат да бъдат предлагани на пазара единствено при положение че са здрави, в добро състояние, с подходящо пазарно качество и е отбелязана страната на произход“.

б) Регламент № 1308/2013

6. Регламент № 1234/2007 е заменен с Регламент (ЕС) № 1308/2013⁵. Релевантните за разглеждания случай разпоредби от последния регламент са приложими от 1 януари 2014 г.⁶. Член 76, параграф 1 от този регламент възпроизвежда по същество текста на член 113а, параграф 1 от Регламент № 1234/2007.

2 Директива на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно етикетирването, представянето и рекламата на храните (ОВ L109, 2000 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 9).

3 Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, 2011 г., стр. 18).

4 Регламент на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) (ОВ L 299, 2007 г., стр. 1), изменен с Регламент № 361/2008 на Съвета от 14 април 2008 г. (ОВ L 121, 2008 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Регламент № 1234/2007“).

5 Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (ОВ L 347, 2013 г., стр. 671).

6 Вж. член 232, параграф 1 от Регламент № 1308/2013.

2. Митническото законодателство

а) Регламент № 2913/92

7. Член 23 от Регламент (ЕИО) № 2913/92⁷ (наричан по-нататък „Митническият кодекс на Общността“) гласи:

„1. Стоки, които произхождат от дадена страна, са стоките, изцяло получени или произведени в тази страна.

2. Изразът „стоки, изцяло получени в дадена страна“ означава:

[...]

б) растителни продукти, [чиито реколти са прибрани] в тази страна;

[...]“.

б) Регламент № 952/2013

8. Митническият кодекс на Общността е заменен с Регламент (ЕС) № 952/2013⁸ (наричан по-нататък „Митническият кодекс на Съюза“). Релевантните за разглеждания случай разпоредби от него са приложими от 1 юни 2016 г.⁹.

9. Глава 2 от Митническият кодекс на Съюза е озаглавена „Произход на стоките“. Раздел 1 от тази глава е озаглавен „Непреференциален произход“. Член 59, който определя обхвата на раздел 1, предвижда:

„В членове 60 и 61 се установяват правилата за определяне на непреференциалния произход на стоките за целите на прилагането на:

[...]

в) други мерки на Съюза, отнасящи се до произхода на стоките“.

10. Член 60 от Регламента, озаглавен „Придобиване на произход“, по същество възпроизвежда текста на член 23, параграф 1 от Митническият кодекс на Общността.

в) Делегиран регламент 2015/2446

11. Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446¹⁰ се прилага от 1 май 2016 г.¹¹ Член 31, буква б) от него по същество възпроизвежда текста на член 23, параграф 2, буква б) от Митническият кодекс на Общността.

7 Регламент на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

8 Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L269, 2013 г., стр. 1).

9 Вж. член 286, параграф 2 и член 288, параграф 2 от Митническият кодекс на Съюза.

10 Делегиран регламент на Комисията от 28 юли 2015 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническият кодекс на Съюза (ОВ L343, 2015 г., стр. 1).

11 Вж. член 256 от Делегиран регламент 2015/2446.

3. Законодателството за защита на потребителите

а) Директива 2000/13

12. Член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13 предвижда, че етикетирането и използваните методи не трябва да са такива, че да въвеждат в заблуда купувача, в частност относно произхода на храната.

б) Регламент № 1169/2011

13. Директива 2000/13 е заменена с Регламент № 1169/2011, който се прилага от 13 декември 2014 г.¹².

14. Член 1, параграф 4 от този регламент предвижда:

„Настоящият регламент се прилага, без да се засягат изискванията за етикетирание, предвидени в специални разпоредби на Съюза, приложими за определени храни“.

15. Член 2, параграф 3 от посочения регламент предвижда:

„За целите на настоящия регламент страната на произход на дадена храна се отнася до произхода на храна, както е определен в съответствие с членове 23—26 от [Митническият кодекс на Общността]“¹³.

16. Член 7, параграф 1, буква а) от същия регламент, който по същество възпроизвежда текста на член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13, гласи следното:

„Информацията за храните не трябва да бъде заблуждаваща, особено:

- а) по отношение на характеристиките на храната, и по-специално по отношение на нейното естество, същност, свойства, състав, количество, трайност, страна на произход или място на произход, метод на изработка или производство“.

Б. Германското право

17. През 2013 г. приложимата редакция на член 11, параграф 1, първо и второ изречение, точка 1 от Lebensmittel-, Bedarfsgegenstände- und Futtermittelgesetzbuch (германски Кодекс за храните, стоките за ежедневно потребление и фуражите, наричан по-нататък „LFGB“) забранява предлагането на пазара и рекламирането на храни под въвеждащо в заблуждение означение, указание или представяне, и по-специално употребата на изявления, които могат да въведат в заблуждение относно техния източник или произход. С тази разпоредба се цели да се транспонира член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13.

¹² Вж. член 55 от Регламент № 1169/2011.

¹³ Видно от член 286, параграф 3 от Митническият кодекс на Съюза, позоваването на Митническият кодекс на Общността се счита за позоваване на Митническият кодекс на Съюза. Следователно от 1 май 2016 г. препратката към членове 23—26 от Митническият кодекс на Общността, направена в член 2, параграф 3 от Регламент № 1169/2011, трябва да се разбира като препратка към член 60 от Митническият кодекс на Съюза във връзка с членове 31—36 от Делегиран регламент 2015/2446, в които са направени уточнения относно посочения член 60.

18. Приложимият понастоящем член 11, параграф 1, точка 1 от LFGB налага забрана на стопанските субекти в хранителната промишленост или на вносителите, които носят отговорност съгласно член 8, параграф 1 от Регламент № 1169/2011, да предлагат на пазара или да рекламират храни с информация за тези храни, която не отговаря на изискванията по член 7, параграф 1 от Регламент № 1169/2011 във връзка с параграф 4 от този член.

III. Спорът в главното производство, преюдициалните въпроси и производството пред Съда

19. Prime Champ произвежда и продава култивирани гъби с обозначението „Произход: Германия“.

20. Процесът на производство на гъбите се осъществява на няколко етапа. Най-напред суровините за компоста се разбъркват и смесват през период от седем до единадесет дни в Белгия и в Нидерландия. Вторият етап от производството включва пастьоризацията на компоста през период от пет до шест дни и кондиционирането му в Нидерландия. През третия етап от производството се извършва засаждане на компоста с мицел (гъбни спори) в продължение на петнадесет дни. През четвъртия етап в Нидерландия се инициира процесът на плодообразуване върху торфена и варовикова покривка в сандъци за култивиране, като след период от десет до единадесет дни гъбите порастват до 3 mm. След около петнадесет дни сандъците за култивиране се транспортират в Германия, където в предприятието на Prime Champ след период от около един до пет дни се прибира първата реколта от гъбите, а след период от около десет до петнадесет дни — втората реколта.

21. Zentrale счита, че указанието за произхода на гъбите „Произход: Германия“ върху етикетите без допълнителни уточнения е заблуждаващо, тъй като съществени етапи от производството и отглеждането им, и по-точно производственият цикъл, предхождащ прибирането на реколтата, не се осъществяват в Германия, а компостът с гъбите се транспортира в Германия едва три или по-малко дни преди първата реколта.

22. След като през декември 2013 г. отправя до Prime Champ искане за преустановяване на нарушението, Zentrale иска от Landgericht Ulm (Областен съд Улм, Германия) да разпорежи на Prime Champ да преустанови да предлага и/или да пуска на пазара и/или да рекламира култивирани гъби с обозначението „Произход: Германия“, като при неизпълнение да бъдат приложени съответно предвидените мерки.

23. Този съд отхвърля иска, вследствие на което Zentrale подава въззивна жалба срещу това решение.

24. Oberlandesgericht Stuttgart (Висш областен съд Щутгарт, Германия) отхвърля въззивната жалба. Този съд приема, че обозначението „Произход: Германия“ безспорно е заблуждаващо, тъй като от него съответните потребители могат да заключат, че не само прибирането на реколтата, но и целият производствен процес се осъществява в Германия, но че именно правото на Съюза задължава Prime Champ да посочва страната на произход по този спорен начин. Всъщност съгласно член 113а, параграф 1 от Регламент № 1234/2007 и член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013 като страна на произход на растителните продукти трябва да се посочва страната на прибирането на реколтата и следователно от Prime Champ не може да се търси отговорност за това посочване на основание на правото относно нелоялната конкуренция.

25. Zentrale подава ревизионна жалба срещу това решение пред Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд).

26. Този съд уточнява, че тъй като жалбоподателят в главното производство основава своя иск за преустановяване на нарушение на опасността от повторно нарушение, ревизионната жалба ще бъде основателна само ако оспорваните действия на ответника са били неправомерни както към момента на настъпване на спорните обстоятелства, тоест през 2013 г., така и към момента на постановяване на решението в производството по ревизионно обжалване.

27. Поради това запитващата юрисдикция счита, че ревизионната жалба може да бъде уважена, ако използваното от Prime Champ обозначение на страната на произход представлява нарушение на забраната за въвеждане в заблуждение, установена в член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13, както е транспониран в член 11, параграф 1, първо и второ изречение, точка 1 от LFGB, в приложимата му през 2013 г. редакция, и в член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011 във връзка с член 11, параграф 1, точка 1 от LFGB, в приложимата му понастоящем редакция, независимо от това, че посоченото обозначение е задължително по силата на правната уредба относно общата организация на селскостопанските пазари, а именно съгласно член 113а, параграф 1 от Регламент № 1234/2007 и член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013¹⁴.

28. В този контекст с решение от 21 септември 2017 г., постъпило в Съда на 7 декември 2017 г., Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Следва ли за дефиниране на понятието за страна/държава на произход по член 113а, параграф 1 от [Регламент № 1234/2007] и по член 76, параграф 1 от [Регламент № 1308/2013] да се използват определенията в член 23 и сл. от Митническия кодекс [на Общността] и в член 60 от Митническия кодекс на Съюза?
- 2) От местен произход по смисъла на член 23 от [Митническия кодекс на Общността] и на член 60, параграф 1 от [Митническия кодекс на Съюза] ли са култивирани гъби, чиято реколта е прибрана на територията на страната, в случаите, когато съществени етапи от производството се осъществяват в други държави — членки на Европейския съюз, и култивираните гъби са пренесени на територията на страната едва три или по-малко дни преди първата реколта?
- 3) Следва ли забраната за въвеждане в заблуждение, установена в член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от [Директива 2000/13] и в член 7, параграф 1, буква а) от [Регламент № 1169/2011], да се прилага по отношение на предвиденото съгласно член 113а, параграф 1 от [Регламент № 1234/2007] и член 76, параграф 1 от [Регламент № 1308/2013] посочване на страната на произход?
- 4) Допустимо ли е към предвиденото съгласно член 113а, параграф 1 от [Регламент № 1234/2007] и член 76, параграф 1 от [Регламент № 1308/2013] посочване на произхода да се добавят допълнителни уточнения с цел да се предотврати забранено от член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от [Директива 2000/13], както и от член 7, параграф 1, буква а) от [Регламент № 1169/2011] въвеждане в заблуждение?“.

14 В това отношение запитващата юрисдикция уточнява, че ако Prime Champ е нарушило тези разпоредби, от това би следвало, че е извършило действие на нелоялна конкуренция по смисъла на Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (Закон срещу нелоялната конкуренция, наричан по-нататък „UWG“), по-конкретно по смисъла на разпоредбите на член 3 във връзка с член 4, точка 11 от UWG, в редакцията му, приложима през 2013 г., и на член 3а от действащата му понастоящем редакция. Тези разпоредби предвиждат, че всеки, който нарушава законова разпоредба, предназначена в частност да регулира поведението на пазара в интерес на пазарните субекти, извършва акт на нелоялна конкуренция. UWG транспонира Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

29. Zentrale, Prime Champ, германското, френското и италианското правителство и Европейската комисия представят писмени становища пред Съда. С изключение на френското и италианското правителство, същите страни се явяват в съдебното заседание за изслушване на устните състезания, проведено на 23 януари 2019 г.

IV. Анализ

A. Предварителни бележки

30. С четирите си преюдициални въпроса запитващата юрисдикция иска от Съда да установи връзката между правилата от правото на Съюза, които се отнасят до страната на произход на плодовете и зеленчуците, предназначени за продажба в пряко състояние на потребителите, и са предвидени в три различни области, а именно правната уредба в областта на селското стопанство, митническото законодателство и законодателството за защита на потребителите.

31. По-конкретно посочените правила от правото на Съюза са: първо, тези за посочването на страната на произход за предлагането на пазара на плодове и зеленчуци, уредено в член 113а, параграф 1 от Регламент № 1234/2007 и в член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013, второ, определенията за непреференциалния произход на стоките, съдържащи се в членове 23—26 от Митническият кодекс на Общността и в член 60 от Митническият кодекс на Съюза във връзка с членове 31—36 от Делегиран регламент 2015/2446, и трето, забраната за въвеждане на потребителите в заблуждение по отношение на страната на произход, предвидена в член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13 и в член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011.

32. С първия и втория преюдициален въпрос запитващата юрисдикция иска да установи връзката между посочването на страната на произход за предлагането на пазара на плодове и зеленчуци, уредено в правната уредба в областта на селското стопанство, и определенията за непреференциалния произход на стоките, които се съдържат в митническите кодекси¹⁵, за да установи по същество дали Prime Champ е длъжно да посочи Германия като страната на произход на култивираните гъби в спора в главното производство (раздел Б).

33. Дори да се предположи, че това е така, с третия и четвъртия въпрос запитващата юрисдикция иска да установи дали използването от Prime Champ обозначение на страната на произход без допълнителни уточнения относно факта, че съществени етапи от производството на култивираните гъби се осъществяват в други държави членки, все пак не противоречи на забраната за въвеждане в заблуждение, предвидена в законодателството за защита на потребителите (раздел В)¹⁶.

34. Като се има предвид, че според запитващата юрисдикция ревизионната жалба ще бъде основателна само ако оспорваните действия на Prime Champ са били неправомерни от гледна точка на правото на Съюза както към момента на настъпване на фактите през 2013 г., така и към момента на постановяване на решението в производството по ревизионно обжалване¹⁷, поставените въпроси следва да се разгледат с оглед на правната уредба, действаща както през 2013 г., така и понастоящем.

¹⁵ Събирателно наименование за Митническият кодекс на Общността и Митническият кодекс на Съюза във връзка с Делегиран регламент 2015/2446.

¹⁶ В това отношение вж. точка 27 от настоящото заключение.

¹⁷ Вж. точка 26 от настоящото заключение.

Б. По връзката между понятието за страна/държава на произход в правната уредба в областта на селското стопанство и определенията за непреференциалния произход на стоките, които се съдържат в митническите кодекси (първи и втори преюдициален въпрос)

35. Регламенти № 1234/2007 и № 1308/2013 за установяване на обща организация на селскостопанските пазари определят пазарни стандарти за селскостопанските продукти. За предлагането на пазара на продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците, които са предназначени за продажба в пряко състояние на потребителите, член 113а, параграф 1 от Регламент № 1234/2007 и член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013 предвиждат, че такива продукти могат да бъдат предлагани на пазара само ако е посочена страната/държавата на произход.

36. Нито Регламент № 1234/2007, нито Регламент № 1308/2013 съдържат дефиниция на понятието за страна/държава на произход по смисъла на тези регламенти. Такава няма и в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011¹⁸.

37. В това отношение с първия въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали за дефиниране на понятието за страна/държава на произход на плодовете и зеленчуците по смисъла на член 113а, параграф 1 от Регламент № 1234/2007 и на член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013 следва да се използват съдържащите се в митническите кодекси определения за непреференциалния произход на стоките (раздел 1). С втория въпрос запитващата юрисдикция би искала евентуално да се установи и дали страната на прибиране на реколтата на култивираните гъби е страната им на произход съгласно тези определения, когато съществени етапи от производството се осъществяват в други държави членки (раздел 2).

1. По приложимостта на съдържащите се в митническите кодекси определения за непреференциалния произход на стоките за дефиниране на понятието за страна/държава на произход съгласно правната уредба в областта на селското стопанство (първи преюдициален въпрос)

38. Най-напред бих искал да отбележа, че съгласно постоянната практика на Съда при определянето на смисъла и обхвата на разпоредба от правото на Съюза следва да ѝ се даде тълкуване, при което трябва да се вземат предвид нейните текст и контекст и целите на правната уредба, от която е част¹⁹.

39. От това следва, че понятието за страна/държава на произход по член 113а, параграф 1 от Регламент № 1234/2007 и по член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкува с оглед на смисъла и целта на тези разпоредби и на регламентите, от които то е част. Както отбелязва Zentrale, във връзка с понятието за страна/държава на произход тези разпоредби не препращат към митническите кодекси.

40. Следва обаче да се констатира, че в митническите кодекси има такова препращане.

41. В действителност член 59, буква в) от Митническия кодекс на Съюза предвижда, че установените в член 60 от него правила за определяне на непреференциалния произход на стоките се прилагат за други мерки на Съюза, отнасящи се до произхода на стоките.

¹⁸ Регламент за изпълнение на Комисията от 7 юни 2011 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци (ОВ L 157, 2011 г., стр. 1), който се прилага от 22 юни 2011 г.

¹⁹ Вж. например решения от 17 октомври 1995 г., Leifer и др. (C-83/94, EU:C:1995:329, т. 22), от 7 юни 2005 г., VEMW и др. (C-17/03, EU:C:2005:362, т. 41) и от 15 април 2010 г., Fundación Gala-Salvador Dalí и VEGAP (C-518/08, EU:C:2010:191, т. 25).

42. Подобно на Комисията, смятам, че член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013 трябва да се счита за такава мярка. В това отношение следва да се отбележи, че посоченият член 76, параграф 1 е разпоредба от правото на Съюза относно произхода на стоките, което е единственото условие, предвидено в член 59, буква в) от Митническият кодекс на Съюза, за да бъде приложима тази разпоредба.

43. Този довод намира подкрепа във факта, че Регламент № 1169/2011, който има за цел да осигури високо равнище на защита на потребителите във връзка с информацията за храните²⁰, препраща в член 2, параграф 3 по отношение на посочването на страната на произход на стоките по смисъла на същия регламент към определенията за непреференциалния произход на стоките, които се съдържат в митническите кодекси. Видно от съображение 33 от посочения регламент, препратката на законодателя се обосновава с факта, че тези определения са „добре познати на стопанските субекти в хранителната промишленост“.

44. Както посочват Prime Champ, френското правителство и Комисията, фактът, че в рамките на Регламент № 1169/2011, който има за цел да осигури защитата на потребителите, законодателят е решил да препрати към тези определения от митническите кодекси, показва ясно, че такова препращане трябва да важи и за член 113а, параграф 1 от Регламент № 1234/2007 и за член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013, които имат сходна цел за защита на потребителите²¹.

45. Що се отнася до Митническият кодекс на Общността, отбелязвам, че той не съдържа разпоредба, съответстваща на член 59, буква в) от Митническият кодекс на Съюза. Все пак смятам, че в Митническият кодекс на Общността е установен принцип, който съответства на посочената разпоредба от Митническият кодекс на Съюза. Всъщност от подготвителните работи по член 59, буква в) от Митническият кодекс на Съюза е видно, че целта на тази разпоредба е да *уточни*, че правилата за непреференциалния произход също спадат към прилагането на други мерки на Съюза, отнасящи се до произхода на стоките, което според мен показва, че подобен принцип е бил предвиден и в Митническият кодекс на Общността²².

46. Ето защо с оглед на предходното следва да се отхвърли доводът на Zentrale, че фактът, че Регламенти № 1234/2007 и № 1308/2013 не препращат към митническите кодекси по отношение на понятието за страна/държава на произход, е пречка за приложимостта на съдържащите се в тях определения.

47. Ето защо, подобно на Prime Champ, френското и италианското правителство²³ и Комисията, ще предложи на Съда да отговори на първия преюдициален въпрос, че член 113а, параграф 1 от Регламент № 1234/2007 и член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че за дефиниране на употребеното в тези разпоредби понятие за страна/държава на произход следва да се използват определенията за непреференциалния произход на стоките, съдържащи се съответно в членове 23—26 от Митническият кодекс на Общността и в член 60 от Митническият кодекс на Съюза във връзка с членове 31—36 от Делегиран регламент 2015/2446.

20 Вж. член 1, параграф 1 от Регламент № 1169/2011.

21 Това следва от съображение 49 от Регламент № 1234/2007, съгласно което прилагането на стандарти за търговия със земеделски продукти в интерес на производителите, търговците и потребителите може да допринесе за подобряване на икономическите условия за производство и търговия, както и на качеството на тези продукти. Подобен текст се съдържа в съображение 64 от Регламент № 1308/2013, а в съображение 65 се добавя, че запазването на секторни пазарни стандарти цели да отговори на очакванията на потребителите и да допринесе за подобряване на икономическите условия за производство и предлагане на селскостопанските продукти на пазара и на тяхното качество.

22 Вж. в този смисъл Предложение за Регламент (ЕО) на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2005 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността (Модернизиран митнически кодекс), стр. 10 (СОМ(2005) 608 окончателен).

23 Отбелязвам, че германското правителство взема отношение само по третия и четвъртия преюдициален въпрос.

2. По прилагането на съдържащите се в митническите кодекси определения за непреференциалния произход на стоките за определяне на страната/държавата на произход на култивираните гъби по смисъла на правната уредба в областта на селското стопанство (втори преюдициален въпрос)

48. Подобно на Prime Champ, френското и италианското правителство и Комисията, считам, че съгласно съдържащите се в митническите кодекси определения за непреференциалния произход на стоките страната на произход на култивираните гъби е страната на прибиране на реколтата, дори когато съществени етапи от производството се осъществяват в други държави членки и култивираните гъби са пренесени на територията, на която се прибира реколтата, едва три или по-малко дни преди първата реколта.

49. Най-напред, бих искал да отбележа, че следва да се основем на принципното положение, че понятието „зеленчуци“ в член 113а, параграф 1 от Регламент № 1234/2007 и в член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013 за установяване на обща организация на селскостопанските пазари обхваща култивираните гъби като тези, разглеждани в главното производство²⁴.

50. По-нататък, от предложения от мен отговор на първия преюдициален въпрос следва, че страната/държавата на произход по смисъла на тези разпоредби трябва да се определи съгласно съдържащите се в митническите кодекси определения за непреференциалния произход на стоките.

51. В това отношение член 23, параграф 1 от Митническия кодекс на Общността и член 60, параграф 1 от Митническия кодекс на Съюза предвиждат, че за стоките, изцяло получени в една-единствена държава или територия, се счита, че произхождат от тази държава или територия. За целта член 23, параграф 2, букви а)—й) от Митническия кодекс на Общността и член 31 от Делегиран регламент 2015/2446, букви а)—й) съдържат списък на различни стоки, които се считат за изцяло получени в една-единствена държава.

52. Що се отнася до продуктите от растителен произход, от член 23, параграф 2, буква б) от Митническия кодекс на Общността следва, че те са изцяло получени в страната, в която са прибрани реколтите. Идентична разпоредба се съдържа в член 31, буква б) от Делегиран регламент 2015/2446. С други думи, от тези разпоредби следва, че растителните продукти се считат за продукти с произход от страната, в която са прибрани реколтите.

53. В това отношение Комисията и германското правителство подчертават нетипичния характер на главното производство, като отбелязват, че в повечето случаи поради самото им естество за плодовете и зеленчуците в прясно състояние страната на прибиране на реколтата е страната, в която се осъществяват всички етапи от производството, предхождащи реколтата²⁵.

24 Всъщност в рамките на общата организация на пазарите на селскостопански продукти член 1, буква и) от Регламент № 1234/2007 и член 1, параграф 2, буква и) от Регламент № 1308/2013 обхващат продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците, които са конкретно определени в приложения I, част IX към тези регламенти. В тези приложения продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците са описани с код по Комбинираната номенклатура ex 0709 „Други зеленчуци, пресни или охладени“. В приложение I, глава 7 от Комбинираната номенклатура под код 0709 51 са посочени „Гъби“.

25 По-конкретно германското правителство обяснява, че съгласно становището на германските производствени специалисти рядко се случва транспортът на плодови или зеленчукови култури да е възможен и изгоден както в главното производство, така че по принцип трансграничното производство е невъзможно или във всички случаи нерентабилно. Освен култивираните гъби, чийто транспорт се оказва лесен, германското правителство отбелязва, че би могло да посочи само отглеждането по същия производствен метод на ендивия. От своя страна в съдебното заседание Комисията посочва като сходен случай хидропониката и отглеждането на ароматни билки. Що се отнася до тези продукти, Комисията обяснява, че те могат да се продават на потребителя със субстрата и следователно без реално прибиране на реколтата преди пускането им на пазара.

54. В този контекст в съдебното заседание Комисията посочва, че „трансграничното“ производство на култивирани гъби е нов начин на производство. Изглежда, че през 2015 г. при съставянето на Делегиран регламент 2015/2446 Комисията не е предвидила регулиране на този начин на производство. Запитана в съдебното заседание за причината, поради която все още не са приети правила за този начин на производство, Комисията обяснява, че в законодателен аспект все още не е обърнато достатъчно внимание на този метод на производство. От своя страна в същото съдебно заседание Prime Champ обяснява, че то използва този начин на производство от 2012 г. и не е единствено, тъй като и други предприятия произвеждат по този начин.

55. Според мен обаче тези съображения не са основание за отклонение от текста на член 23, параграф 2, буква б) от Митническия кодекс на Общността и член 31, буква б) от Делегиран регламент 2015/2446, които ясно предвиждат, че страната на произход на растителните продукти зависи само от мястото, където се прибира реколтата. Както обяснява Комисията, съгласно тези разпоредби следва да се приеме, че законодателят не отдава никакво значение на обстоятелството, че етапи от производството, предхождащи реколтата, се осъществяват в друга или други държави членки.

56. Ето защо трябва да се отхвърли доводът на Zentrale, че от общия дух на членове 23 и 24 от Митническия кодекс на Общността и на еквивалентните разпоредби от Митническия кодекс на Съюза следва, че съдържащите се в митническите кодекси определения за непреференциалния произход на стоките са приложими само при условие че стоките са *изцяло* получени в една-единствена държава.

57. Що се отнася по-конкретно до член 24 от Митническия кодекс на Общността и до еквивалентната разпоредба в член 60 от Митническия кодекс на Съюза във връзка с член 32 от Делегиран регламент 2015/2446, те не могат да доведат до обратен резултат. Всъщност тези разпоредби, отнасящи се до произхода на стоките, чието производство включва участието на повече от една държава или територия, не са приложими за зеленчуци в прясно състояние като разглежданите в главното производство²⁶.

58. Ето защо ще предложа на Съда да отговори на втория преюдициален въпрос, че член 23, параграф 1 и параграф 2, буква б) от Регламент № 1234/2007 и член 60, параграф 1 от Митническия кодекс на Съюза във връзка с член 31, буква б) от Делегиран регламент 2015/2446 трябва да се тълкуват в смисъл, че страната на произход на култивираните гъби е страната на прибиране на реколтата по смисъла на тези разпоредби, независимо от факта че съществени етапи от производството се осъществяват в други държави — членки на Съюза, и че култивираните гъби са пренесени на територията, на която се прибира реколтата, едва три или по-малко дни преди първата реколта.

²⁶ Що се отнася по-специално до плодовете и зеленчуците, от член 32 от Делегиран регламент 2015/2446 във връзка с глава 20 от приложение 22-01 към него, към което препраща член 32 от посочения регламент, следва, че такива стоки попадат в приложното поле на тези разпоредби, доколкото става дума за смес от растителни продукти, например плодови сокове. Макар такава разпоредба да не се съдържа в Митническия кодекс на Общността, при липсата на указание в обратен смисъл според мен член 24 от него следва да се разбира по същия начин.

В. По връзката между забраната за въвеждане в заблуждение, установена в законодателството за защита на потребителите, и посочването на страната на произход, предвидено в правната уредба в областта на селското стопанство (трети и четвърти преюдициален въпрос)

1. Предварителни бележки

59. Припомням, че с третия и четвъртия преюдициален въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали използваното от Prime Champ обозначение на страната на произход без допълнителни уточнения относно мястото на производство е в противоречие със забраната за въвеждане на потребителите в заблуждение, установена в член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13 и в член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011.

60. За тази цел, видно от акта за преюдициално запитване, запитващата юрисдикция иска най-напред да установи дали посочването на страната на произход, предвидено в правната уредба в областта на селското стопанство, трябва да се счита за *lex specialis* спрямо правилото за забрана на въвеждане в заблуждение, вследствие на което това правило не би се прилагало за целите на определянето на страната на произход (трети преюдициален въпрос). Ако Съдът отговори на този въпрос, че посочването на страната на произход, предвидено в правната уредба в областта на селското стопанство, се прилага успоредно със забраната за въвеждане в заблуждение, запитващата юрисдикция иска да установи на следващо място дали е *допустимо* да се добавят допълнителни уточнения, за да се предотврати въвеждането на потребителите в заблуждение по смисъла на посочените разпоредби (четвърти преюдициален въпрос)²⁷.

61. Според мен обаче последният въпрос, както е формулиран, не е определящ, за да се установи дали използваното от Prime Champ обозначение на страната на произход без допълнителни уточнения е в противоречие със забраната за въвеждане на потребителите в заблуждение. Това безспорно щеше да е така, ако правната уредба в областта на селското стопанство уреждаше изчерпателно въпроса за страната на произход на плодовете и зеленчуците²⁸. Според мен обаче случаят не е такъв.

62. Всъщност в правната уредба в областта на селското стопанство няма разпоредба, която да възпрепятства дадено предприятие да добавя допълнителни уточнения към обозначението на страната на произход, стига сами по себе си тези допълнителни уточнения да не въвеждат в заблуждение потребителите. В това отношение следва да се припомни, че всяко ограничение на упражняването на прогласеното в член 11, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз основно право на свобода на изразяване, в чийто обхват на защита попада и така наречената „търговска комуникация“, трябва да бъде предвидено в закон съгласно член 52, параграф 1 от Хартата.

63. С оглед на тези съображения четвъртият въпрос следва да се разбира в смисъл, че запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали *липсата* на допълнителни уточнения може да въведе в заблуждение по смисъла на член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13 и член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011²⁹.

²⁷ Запитващата юрисдикция посочва като пример указание за етапите от производството, осъществени в други държави членки.

²⁸ В този случай от това би следвало, че използваното от Prime Champ обозначение на страната на произход без други допълнителни уточнения е законосъобразно с оглед на забраната за въвеждане на потребителите в заблуждение, тъй като при всички случаи Prime Champ не би могло да добави допълнителни уточнения към това обозначение.

²⁹ В този контекст припомням, че съгласно постоянната практика на Съда в рамките на въведеното с член 267 ДФЕС производство за сътрудничество между националните юрисдикции и Съда задача на последния е да бъде полезен с отговора си на националния съд и да му позволи да реши спора, с който е сезиран. С оглед на това при необходимост Съдът трябва да преформулира въпросите, които са му зададени (вж. например решение от 29 ноември 2018 г., *baumgarten sports & more*, C-548/17, EU:C:2018:970, т. 22).

64. В това отношение, за да бъде полезен с отговора си на запитващата юрисдикция и да ѝ позволи да реши спора, с който е сезирана, според мен е достатъчно Съдът да отговори само на четвъртия въпрос. Всъщност, дори да се предположи, че член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011 и член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13 наистина са приложими, считам, както ще покаже по-нататък, че липсата на допълнителни уточнения към обозначението на страната на произход, какъвто е случаят в главното производство, при всички положения не въвежда в заблуждение по смисъла на тези разпоредби³⁰.

65. Ето защо по-нататък в изложението си само ще посоча накратко причините, поради които имам сериозни съмнения по отношение на приложимостта на тези разпоредби за случай като този по главното производство (раздел 2), преди да отговоря на четвъртия преюдициален въпрос (раздел 3).

2. По приложимостта на член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011 и на член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13

66. Подобно на запитващата юрисдикция, считам, че на въпроса дали обозначението на страната на произход, предвидено в правната уредба в областта на селското стопанство, трябва да се счита за *lex specialis* спрямо забраната за въвеждане в заблуждение, следва да се отговори с оглед на член 1, параграф 4 от Регламент № 1169/2011. Съгласно този член, който урежда приложното поле на посочения регламент, последният „се прилага, без да се засягат изискванията за етикетиране, предвидени в специални разпоредби на Съюза, приложими за определени храни“³¹.

67. С оглед на съображение 8 от Регламент № 1169/2011, което гласи, че „[и]зискванията за общото етикетиране се допълват от редица разпоредби, приложими [...] за някои категории храни [...]“, според мен член 1, параграф 4 от този регламент трябва да се разбира в смисъл, че последният по принцип се прилага успоредно със специалните разпоредби, приложими за определени храни.

68. Трябва обаче да се установят някои ограничения на това принципно положение.

69. В това отношение в съдебното заседание Комисията твърди по същество, че съгласно буквалното, телеологичното и контекстуалното тълкуване на член 1, параграф 4 от Регламент № 1169/2011 изразът „без да се засягат“ трябва да се разбира в смисъл, че Регламент № 1169/2011 се прилага успоредно със специалните разпоредби, приложими за определени храни, доколкото тези разпоредби не са в *противоречие* с разпоредбите на Регламент № 1169/2011. Доколкото разбирам довода на Комисията, такова противоречие е налице само

³⁰ Припомням, че според запитващата юрисдикция ревизионната жалба в главното производство може да бъде основателна само ако оспорваните действия на Prime Champ са неправомерни както съгласно член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13, така и съгласно член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011. Поради това по принцип би било достатъчно Съдът да отговори на четвъртия преюдициален въпрос само с оглед на член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011, за да бъде полезен с отговора си на запитващата юрисдикция и да ѝ позволи да реши спора, с който е сезирана.

³¹ Отбелязвам, че член 73 от Регламент № 1308/13 също съдържа правило относно приложното поле на пазарните стандарти. По-конкретно тази разпоредба предвижда, че пазарните стандарти се прилагат, „[б]ез да се засягат каквито и да е други разпоредби, приложими за селскостопанските продукти [...]“. Предвид факта че Регламент № 1169/2011 се прилага само доколкото това е предвидено в него, член 73 от Регламент № 1308/13 е ирелевантен, за да се определи приложимостта на член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011.

ако прилагането на специалните разпоредби *възпрепятства* успоредното прилагане на Регламент № 1169/2011. В случая според Комисията не е налице подобно противоречие, тъй като обозначението „Произход: Германия“ може да се използва, като същевременно се добавят допълнителни данни³².

70. Противно на становището на Комисията, смятам, че убедителни доводи могат да подкрепят схващането, че член 1, параграф 4 от Регламент № 1169/2011 не се ограничава до случаите, при които е налице същинско *противоречие* в твърдения от Комисията смисъл.

71. Всъщност фактът, че Регламент № 1169/2011 се прилага, без да се засягат специалните разпоредби относно етикетирането, означава, че този регламент не може да бъде пречка за прилагането на такива специални разпоредби. Следователно според мен по своята същност член 1, параграф 4 от Регламент № 1169/2011 е израз на принципа на *lex specialis*.

72. Съгласно този принцип ми се струва, че успоредното прилагане на Регламент № 1169/2011 също е изключено, тъй като би означавало да се лиши от полезно действие специална разпоредба относно етикетирането.

73. Според мен такъв би бил случаят, ако член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011 се прилага към положение като разглежданото в главното производство. Всъщност член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013 е специална разпоредба относно етикетирането по смисъла на член 1, параграф 4 от Регламент № 1169/2011³³, и както ще посоча в раздел 3 от настоящото заключение, по-конкретно в точки 82 и 83, считам, че в член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013 законодателят ясно е определил страната на прибирането на реколтата на плодовете и зеленчуците в пряко състояние като страна на произход.

74. Според мен член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013 би бил лишен от полезното си действие, ако член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011 трябва да се приложи, а вследствие на това е възможно обозначението на страната на произход съгласно член 76, параграф 1 от Регламент № 1308/2013 да бъде заблуждаващо по смисъла на посочения член 7, параграф 1, буква а).

75. Що се отнася до Директива 2000/13, следва да се отбележи, че член 1, параграф 4 от Регламент № 1169/2011 няма еквивалент в посочената директива. Въпреки това според мен принцип, съответстващ на предвидения в този член, е приложим и към Директива 2000/13. Всъщност подготвителните работи по Регламент № 1169/2011 не дават основание да се смята, че той има за цел да измени Директивата в това отношение, и следователно член 1, параграф 4 от него трябва да се разглежда като кодифициране на принципа на *lex specialis*, който вече е

32 Следователно според мен Комисията фактически застъпва тълкуване, сходно с това на член 3, параграф 4 от Директива 2005/29, съгласно който „в случай на противоречие между разпоредбите на настоящата директива и други разпоредби на [Съюза], уреждащи специфични аспекти на неелоялни търговски практики, вторите имат предимство и се прилагат спрямо тези специфични аспекти“. В този смисъл Съдът е приел, че противоречие като посоченото в член 3, параграф 4 от Директива 2005/29 е налице само когато специалните правила уреждат изчерпателно информацията за дадена стока, която трябва да се предостави на потребителите, така че друга информация да не може да се добавя. Вж. решения от 25 юли 2018 г., *Dyson* (C-632/16, EU:C:2018:599, т. 34—36) и от 13 септември 2018 г., *Wind Tre и Vodafone Italia* (C-54/17 и C-55/17, EU:C:2018:710, т. 60 и 61). От тази гледна точка бих искал да отбележа, че след като правната уредба в областта на селското стопанство не урежда изчерпателно страната на произход на плодовете и зеленчуците, в случая не се поставя въпросът за приложимостта на забраната за заблуждаващи бездействия по смисъла на член 7, параграф 1 от Директива 2005/29, както се поставя във връзка с член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13 и член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011.

33 Така Регламент № 1169/2011 установява правилата от общ и хоризонтален характер, приложими към всички храни, докато правилата от специален и вертикален характер, които се прилагат само за определени храни, се установяват в разпоредбите относно тези продукти (вж. в този смисъл съображение 12 от този регламент). Видно от съображение 32 от посочения регламент, пазарните стандарти за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците представляват такива вертикални правила.

приложим съгласно Директива 2000/13. С други думи, считам, че съображения, сходни на изложените по-горе по отношение на Регламент № 1169/2011, могат да се изложат и относно член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13 с оглед на член 113а, параграф 1 от Регламент № 1234/2007.

3. По прилагането на член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011 и член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13

76. Член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011 забранява информацията за храните да е заблуждаваща по отношение на страната на произход.

77. Най-напред считам, че тази забрана обхваща заблуждаващите бездействия. Всъщност изразът „информация за храните“ е дефиниран в член 2, параграф 2, буква а) от този регламент като „информация относно храна, предоставена на крайния потребител посредством етикет, друг съпровождащ материал или каквито и да било средства, включително модерни технологични средства или съобщение в устна форма“. Макар това определение да не се отнася изрично до бездействията, следва да се приеме, че то ги обхваща, доколкото те могат да въведат в заблуждение потребителите по отношение на страната на произход³⁴.

78. По-нататък, що се отнася до това информацията да бъде „заблуждаваща“ за потребителя по смисъла на член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011, следва да се отбележи, че тази разпоредба не съдържа определение на думата „заблуждаваща“. Според мен обаче, подобно на дефиницията за заблуждаващи бездействия в член 7, параграф 1 от Директива 2005/29, думата „заблуждаваща“ в член 7, параграф 1, буква а) от този регламент трябва да се разбира в смисъл, че обхваща съществената информация, необходима на средния потребител с оглед на контекста, за да вземе информирано решение за сделка, и следователно подтиква или е възможно да подтикне средния потребител да вземе решение за сделка, което в противен случай не би взел.

79. Всъщност, макар такова определение да не се съдържа в Регламент № 1169/2011, следва да се отбележи, че само липсата на съществена информация, необходима на средния потребител, може по самото си естество да въведе в заблуждение потребителите. Впрочем, както пояснявам в бележка по линия 34 от настоящото заключение, подобно на Директива 2005/29, Регламент № 1169/2011 има за цел да осигури високо равнище на защита на потребителите.

80. Накрая, следва да се отбележи, че член 2, параграф 3 от Регламент № 1169/2011 предвижда, че страната на произход на дадена храна по смисъла на този регламент се отнася до произхода на храна, както е определен в съответствие с дефинициите за непреференциалния произход на стоките, които се съдържат в митническите кодекси.

81. Според мен липсата на допълнителни уточнения към обозначението на страната на произход в съответствие със съдържащите се в митническите кодекси определения като разглежданата в конкретния случай не може да се счита за липса на съществена информация за средния потребител, която може да е заблуждаваща по отношение на страната на произход по смисъла на член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011.

³⁴ Вж. в този смисъл член 26, параграф 2, буква а) от Регламент № 1169/2011, съгласно който посочването на страната на произход е задължително по силата на този акт, когато липсата на посочване може да заблуди потребителите по отношение на страната на произход. Освен това понятието за заблуждаващи търговски практики по смисъла на член 7, параграф 1 от Директива 2005/29 обхваща заблуждаващите бездействия. Припомням, че подобно на Регламент № 1169/2011, целта на тази директива е да се осигури високо равнище на защита на потребителите.

82. Всъщност законодателят е определил ясно и точно страната на произход на дадена храна по смисъла на Регламент № 1169/2011 с препратката към митническите кодекси в член 2, параграф 3 от същия регламент³⁵. Що се отнася до растителните продукти, законодателят по-конкретно е определил, че страната на произход на тези продукти е страната на прибиране на реколтата. С този избор законодателят същевременно е направил избора да *не* отдава значение на обстоятелството, че производството на такива продукти по принцип може да се осъществява в различни държави. В това отношение припомням, че законодателят е оставил в сила това правило, дори и след като е узнал за „трансграничния“ начин на производство на култивираните гъби.

83. Поради това трябва да се приеме, че от член 7, параграф 1, буква а) и член 2, параграф 3 от Регламент № 1169/2011 във връзка със съдържащите се в митническите кодекси определения за непреференциалния произход на стоките следва, че такава информация не може да се счита за съществена за средния потребител³⁶.

84. Тази констатация се подкрепя и от факта, че Комисията е приела други разпоредби относно посочването на страната на произход само за прясно, охладено или замразено месо от свине, овце, кози и домашни птици. По-конкретно такива правила се съдържат в Регламент за изпълнение (ЕС) № 1337/2013³⁷, тъй като прилагането на определенията за непреференциалния произход на стоките, които се съдържат в митническите кодекси, няма да донесе достатъчно информация на потребителите за произхода на месото, като се имат предвид ситуации, в които месото произхожда от животни, родени, отгледани и заклани в различни страни³⁸.

85. Макар да разбирам напълно довода на Zentrale, че потребителите следва да бъдат информирани, когато съществени етапи от производството на даден продукт се осъществяват в различни държави, предвид изложеното по-горе следва да се заключи, че законодателят не е счел тази информация за съществена и поради това като такава, която може да заблуди потребителя за страната на произход по смисъла на член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011.

86. Ето защо следва да се отхвърли доводът на Комисията, че националните съдилища трябва да се произнасят по въпроса дали в конкретни случаи посочване на страната на произход като разглежданото в главното производство на практика води до заблуда на потребителите. Всъщност подобна теза може да накърни припомнената по-горе свобода на избор на законодателя.

87. Що се отнася до член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13, считам, че съображения, сходни на изложените по-горе, трябва да се прилагат към тази разпоредба. В това отношение искам да отбележа, че макар Директива 2000/13 да не съдържа определение за страна на произход по смисъла на същата директива³⁹, това обстоятелство не може да доведе до обратен резултат, предвид факта че все още има такава дефиниция съгласно член 113а, параграф 1 от Регламент № 1234/2007 във връзка с член 23, параграф 2, буква б) от

35 Следва да се отбележи, че това определение е въведено с Регламент № 1169/2011, тъй като липсата на подобно определение в Директива 2000/13 води до несигурност и поражда неяснота както за потребителите и промишлеността, така и за държавите членки (вж. „Impact assessment report on general food labelling issues“, SEC(2008) 92, стр. 21, към предложението за Регламент № 1169/2011).

36 Вж. в този смисъл решение от 25 юли 2018 г., Dyson (C-632/16, EU:C:2018:599, т. 42—44).

37 Регламент за изпълнение на Комисията от 13 декември 2013 година за определяне на правила за прилагането на Регламент № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета относно посочването на страната на произход или мястото на произход за прясно, охладено или замразено месо от свине, овце, кози и домашни птици (ОВ L 335, 2013 г., стр. 19).

38 Вж. съображение 3 от Регламент № 1337/2013.

39 Вж. бележка под линия 35 от настоящото заключение.

Митническият кодекс на Общността. От това следва, че етикетирани в съответствие със съдържащите се в Митническият кодекс на Общността определения за непреференциалния произход на стоките също не въвежда в заблуждение по смисъла на член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13.

88. Ето защо ще предложа на Съда да отговори на четвъртия преюдициален въпрос, че член 7, параграф 1, буква а) от Регламент № 1169/2011 и член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13 трябва да се тълкуват в смисъл, че липсата на допълнителни уточнения за потребителите към определено обозначение на страната на произход в съответствие със съдържащите се в митническите кодекси определения за непреференциалния произход на стоките не е „заблуждаваща“, съответно не „въвежда в заблуда“ по смисъла на тези разпоредби.

V. Заключение

89. С оглед на гореизложените съображения предлагам на Съда да отговори на поставените от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) преюдициални въпроси по следния начин:

„1) Член 113а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) трябва да се тълкува в смисъл, че за дефиниране на употребеното в тази разпоредба понятие за страна на произход следва да се използват определенията за непреференциалния произход на стоките, съдържащи се в членове 23—26 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността.

Член 76, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че за дефиниране на употребеното в тази разпоредба понятие за държава на произход следва да се използват определенията за непреференциалния произход на стоките, съдържащи се в член 60 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза във връзка с членове 31—36 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 от 28 юли 2015 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническият кодекс на Съюза.

2) Член 23, параграф 1 и параграф 2, буква б) от Регламент № 2913/92 и член 60, параграф 1 от Регламент № 952/2013 във връзка с член 31, буква б) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 трябва да се тълкуват в смисъл, че страната на произход на култивирани гъби е страната на прибиране на реколтата, независимо от факта че съществени етапи от производството се осъществяват в други държави — членки на Европейския съюз, и че култивирани гъби са пренесени на територията, на която се прибира реколтата, едва три или по-малко дни преди първата реколта.

3) Член 7, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията трябва да се тълкува в смисъл, че

липсата на допълнителни уточнения към определено обозначение на страната на произход в съответствие с определенията за непреференциалния произход на стоките, съдържащи се в членове 23—26 от Регламент № 2913/92 и в член 60 от Регламент № 952/2013 във връзка с членове 31—36 от Делегиран регламент 2015/2446, не е „заблуждаваща“ за потребителите по смисъла на тази разпоредба.

Член 2, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно етикетирането, представянето и рекламата на храните трябва да се тълкува в смисъл, че липсата на допълнителни уточнения към определено обозначение на страната на произход в съответствие с определенията за непреференциалния произход на стоките, съдържащи се в членове 23—26 от Регламент № 2913/92, не „въвежда в заблуда“ потребителите по смисъла на тази разпоредба“.